

wrocławska
koncepcja
edukacyjna

Scenariusze spotkań obywatelskich

bezpłatne materiały do zajęć
z dziećmi i młodzieżą

Wrocławskie Centrum Rozwoju Społecznego
Wrocław 2021

Scenariusze SPOTKAŃ OBYWATELSKICH

Autor scenariusza Agata Salników, mentor ATIO

Temat: Piękne „niepiękne”, czyli sztuka uważności.

Grupa docelowa: Grupa docelowa: III etap edukacyjny, liceum ogólnokształcące, technikum, formalne i nieformalne grupy młodzieżowe, np. harcerze, organizacje pozarządowe, zespoły w MDK, grupy osiedlowe, itp. **Przedmiot:** godzina wychowawcza, etyka, j. polski

Kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości.

Cele operacyjne. Uczeń/uczestnik:

- rozumie pojęcie piękna, subiektywizmu, obiektywizmu;
- wykorzystuje teksty kultury jako inspirację do działań obywatelskich;
- dostrzega piękno swojej okolicy i potrafi je zaprezentować;
- wykorzystuje wyniki swojej pracy do realnej zmiany rzeczywistości;
- umie pracować w grupie;
- twórczo rozwiązuje problemy.

Metody i techniki nauczania:

- dyskusja;
- burza mózgów;
- twórcza.

Formy pracy:

- praca indywidualna;
- praca zespołowa;
- metoda projektu (działania uczniów /uczestników poza szkołą/miejscem zajęć).

Środki dydaktyczne:

- komputer, rzutnik;
- tablica, kreda/pisak;
- aparat fotograficzny.

Scenariusze SPOTKAŃ OBYWATELSKICH

Autor scenariusza Agata Salników, mentor ATIO

Temat: Piękne „niepiękne”, czyli sztuka uważności.

Przebieg lekcji:

Faza wstępna:

Nauczyciel/prowadzący podaje (wyświetla) motto lekcji/spotkania:

„Bo piękno na to jest, by zachwycało

Do pracy, praca, by się zmartwychwstało.”

C.K. Norwid

1. Należy podjąć z uczniami/uczestnikami próbę interpretacji myśli Norwida, wykorzystując ją do zbudowania definicji piękna:

Wniosek: Norwid definiuje piękno przez jego funkcje.

2. O jakie funkcje piękna można uzupełnić powyższy schemat?

Np.

- kontakt z pięknem kształci zmysł estetyczny;
- obcowanie z pięknem przynosi przyjemność;
- w otoczeniu piękna człowiek odpoczywa, uspokaja się;
- piękno łączy ludzi (zachwytem nad pięknem człowiek chce się podzielić z innymi);
- skłania do naśladowania (zdjęcia, szkice... - piękno rodzi piękno)

·.....

Podsumowanie fazy wstępnej: Zajmowanie się na lekcji pięknem (refleksją nad pięknem) powinno mieć nie tylko charakter teoretyczny, ale prowadzić do konkretnego działania, być początkiem realnej zmiany.

Scenariusze SPOTKAŃ OBYWATELSKICH

Autor scenariusza Agata Salników, mentor ATIO

Temat: Piękne „niepiękne”, czyli sztuka uważności.

Faza realizacyjna:

W tej części lekcji/spotkania poszukujemy odpowiedzi na pytanie: Co jest piękne?

1. Wobec jakich przedmiotów, zjawisk używa się określenia: piękne

Np.

- piękna kobieta
- piękny krajobraz
- piękne kwiaty, piękny ogród
- piękny obraz
- piękne miasto
- piękne wnętrze

2. Nauczyciel wyświetla zdjęcia, będące przykładami pięknych zjawisk czy obiektów. (zdjęcia lub linki do zdjęć (?) w załączniku)

3. Jakie wspólne cechy mają tak odmienne piękne obiekty? (Czyli: Co rzecz/zjawisko czyni pięknym?)

Np.

- harmonia
- proporcjonalność
- ład
- czystość
- oryginalność/pomysłowość
- celowość
- subiektywnie odczuwane „dobre wrażenie”

Być może w trakcie dotychczasowych rozważań o pięknie pojawiły się już stwierdzenia, że „piękne jest to, co się komu podoba”. Warto podjąć myśl, przy tej okazji formułując pytanie:

4. Czy piękno ma charakter obiektywny (pewne rzeczy po prostu wszystkim się podobają lub podobać powinny), czy też subiektywny (piękne jest to, co się komu podoba – to człowiek każdorazowo decyduje, co jest lub nie jest piękne)?

Albo:

Czy piękno ma charakter bezwzględny (istnieje i tylko trzeba je zauważyć), czy też jest wynikiem kulturowo ukształtowanej wrażliwości (podoba nam się to, co nauczyliśmy się uważać za piękne)?

Spór zdaje się mieć charakter aporetyczny – wartościowa jest sama refleksja nad obiektywnością/subiektywnością piękna.

Scenariusze SPOTKAŃ OBYWATELSKICH

Autor scenariusza Agata Salników, mentor ATIO

Temat: Piękne „niepiękne”, czyli sztuka uważności.

Faza podsumowująca:

Nauczyciel/prowadzący proponuje uczniom/uczestnikom eksperyment: wyjście z aparatem fotograficznym w przestrzeń miasta/szkoły/osiedla i sfotografowanie obiektów, które na pozór są mało atrakcyjne, ale pozwalają się tak ująć, że mogą zachwyć swoim pięknem.

Dobrze byłoby, aby efekty tego działania stały się przyczynkiem do dyskusji na temat charakteru fotografowanych miejsc, a może wręcz do czynnego zaangażowania w życie najbliższej okolicy. Warto więc pomyśleć o kontynuacji tematu.